

BOLDOGH DEZSŐ

Mögöttem a város

I.

*A köztes lét csak napi hóbort
az ember meg csak mániákat ismer
zűrös álmokat kimódolt
nappalokat keverget a mixer
cseresznyés lombok közt éj-madár
bukdácsol kapkodva csipeget
eljön az ősz a végső szép halál
felzabálja maradék hitedet*

*Emberhangokat susog az erdő
tombol a gyermeki ész a Napban
egy állomás vár sötéten tekergő
várakozások egy kanyarulatban*

II.

*Szentkönyveket írok zavartan félrenézek
arctalan ribancok tartottak bolondnak
eget kutatok megszállt földön élek
magam vagyok az utolsó hasonmás
ennyi már elég egy józan ébredéshez
a makacs létezők kishite szorongat
mögöttem a város mögöttem falomlás
itt meg a köztes tér lényei tolongnak*

*Élni akarok és amíg árnyékom követ
nőnemű öblöket napos harcmezőt
az időt akarom fenni törömet
nyomorult szándékkal hívni a rejtezőt
üresen pusztulni feledni túntömet
a sors kegyetlen önkéntes rabja volt
mondják a lények – de itt csak
az örök szélzúgás telente temetők
a táj a zöldben meg néhány vattafolt*